

POWICHROWAĆ (1) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz zwykle -ować); a jasne.

inf powichrować. ◇ [praet 3 sg m powichrował.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Pogmatwać, wprowadzić zamęt [co komu]: Ale záwyklány fwiát á zámiełzána á nieumiárkována požądliwość ciáła náłzego włzytko nam powichrować muși/ iż fie záwždy mułzá myfli náłze thám ciągnąć/ gdzie ie przyrodzenie wlecze. RejZwierc 91v.

[W przen:

Fraza: »wicher powichrował«: Wierę niewiem zkąd ten wicher do nas przyśzedł/ ktory nam łby powichrował/ y zaniołł nás dáleko od prawdziwey Euánieliey RotRozm Ev.

Zwrot: »łby powichrować«: RotRozm Ev cf Fraza.]

Synonimy cf POWICHŁAĆ.

Formacje współrdzenne cf WICHROWAĆ.

*Cf **POWICHROWANIE, [POWICHROWANY]***

KW